

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У 17946/10
08.12.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јонаша и Жељка Шкорића чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, решавајући у управном спору по тужби А.А. из П., Улица ..., чији је пуномоћник адвокат Б.Б. из П., Улица ..., против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ради поништаја решења туженог ... број ... од ... године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 08.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем тужиоцу је као раднику Министарства унутрашњих послова, Управе граничне полиције, престао радни однос са ... године, по сили закона.

У тужби поднетој Управном суду дана 04.02.2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због битних повреда правила управног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужилац наводи да на утврђено чињенично стање није правилно примењена одредба члана 167. став 1. тачка 2. у вези са чланом 110. став 3. Закона о полицији, јер тужилац није осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од три месеца, већ на казну затвора од три месеца. У том случају МУП је као послодавац могао водити дисциплински поступак због тешке повреде службене дужности и у том поступку евентуално изрећи дисциплинску меру престанка радног односа, али је правно неодрживо да

се о престанку радног односа одлучује на начин како је одлучено оспореним решењем у конкретном случају. Тужилац предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а туженог обавезе да тужиоцу плати трошкове поступка.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије” број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да је тужба неоснована.

У образложењу оспореног решења тужени орган наводи да је Окружни суд у Ужицу Министарству унутрашњих послова, доставио правоснажну пресуду тога суда Кж.бр.530/09 од 24.09.2009. године, којом је преиначена пресуда Општинског суда у Прибоју К.бр. 20/09 од 05.06.2009. године, тако што се тужилац који је првостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело крађе, осуђује на казну затвора у трајању од три месеца. Како је тужилац правоснажно осуђен за кривично дело за које се гони по службеној дужности то је испуњен услов за престанак радног односа из члана 167. став 1. тачка 2. Закона о полицији

Одредбом члана 167. став 1. тачка 2. Закона о полицији („Сл. гласник РС” бр.101/05) прописано је да поред случајева престанка радног односа по сили закона утврђених другим прописима, полицијском службенику, односно другом запосленом радни однос у Министарству престаје кад суд достави правоснажну пресуду којом је осуђен за кривично дело одређено у члану 110. став 3. овог закона - даном доношења решења о престанку радног односа.

Одредбом члана 110. став 3. истог закона прописано је да се у радни однос за обављање послова у Министарству не може се примити лице које је осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности или против кога се води кривични поступак за такво кривично дело, или које је осуђивано на безусловну казну затвора у трајању дужем од три месеца.

Имајући у виду да је пресудом Окружног суда у Ужицу, Кж.бр.530/09 од 24.09.2009. године тужилац правоснажно осуђен за кривично дело за које се гони по службеној дужности, то је по мишљењу овог суда правилна оцена туженог органа да су се стекли услови за престанак радног односа тужиоца.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али налази да нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, па их није посебно образлагао.

Са изнетих разлога, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.12.2011.године, 21 У 17946/10

Записничар,
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Цакула,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО-2011